

1. INLEIDING.

In het verleden hebben we al vele malen doopdiensten mogen houden. Heerlijke feestelijke gebeurtenissen. Mensen die in de Here Jezus zijn gaan geloven, laten zich net als in Bijbelse dagen onderdompelen in water. Zij laten zich dopen nadat ze hun geloof in de Here Jezus hebben beleden. Toch is het voor sommige christenen helemaal niet zo'n feest om er bij aanwezig te zijn. Voor de ouders en andere familieleden van de dopeling bv. niet. Zij weten er soms niet goed raad mee en kunnen zelfs verdrietig zijn dat het gebeurt. Dat komt omdat ze niet kunnen begrijpen hoe iemand die als kind al besprenkeld is en in de kerk belijdenis van zijn geloof heeft afgelegd, ertoe komt, zich in Evangeliegemeente "Oase" nog eens te laten dopen door onderdompeling. Ze vinden dat een herdoop, een overdoop, en dus volkomen onnodig. Maar meestal niet alleen onnodig, vaak ook nog vinden zij het een zeer pijnlijke zaak omdat daarmee de vroegere handelwijze van de ouders veroordeeld lijkt te worden. Zo wordt het door vele ouders tenminste wel ervaren. Zij hebben hun baby vroeger gelovig laten besprenkelen. Zo hebben zij naar hun idee hun kindje laten opnemen in het verbond van Abraham. En nu zegt hun volwassen kind ineens dat die besprenkeling de doop niet was. Dat hij door die besprenkeling niet in het

verbond is opgenomen. Dat hij geen verbondskind was. Nee, nu laat hij zich echt dopen. Voor de gelovige ouders is dat best een pijnlijke zaak. Voor hen is het een verloochening van de besprenkeling, een verloochening van de kinderdoop. Alsof zij het vroeger niet goed gedaan hebben. En naast deze verontwaardiging is er vaak ook nog boosheid over het feit dat hun kind meent dat hun kerk het al die eeuwen fout heeft gedaan. Alsof onze dominee niet precies weet hoe het moet! Ja, menig ouderpaar heeft rond de doop van hun volwassen kind de gedachte gehad: mijn kind is op de verkeerde weg; het is op een sektarische weg terechtgekomen. En zo'n gedachte geeft ouders heel begrijpelijk veel verdriet. Daarom willen wij u vertellen waarom honderdduizenden in Nederland en tientallen miljoenen over heel de wereld zich pas na de belijdenis van hun geloof laten dopen.

2. UITGANGSPUNT.

Wij gaan het onderwerp behandelen:

Mag je je kinderdoop verloochenen?

Natuurlijk weten wij wel dat de Bijbel nergens over de kinderdoop, over de besprenkeling spreekt. Wij zouden er dus vanaf kunnen maken met de opmerking: je mag best verloochenen wat er niet is. Maar dat gaan we niet doen. Nee, we gaan in de schoenen

staan van de ouders die menen dat de besprenkeling een Bijbelse zaak is.

Daarom is het onderwerp ook niet:
“Is er een kinderdoop?”...maar wel:
Mag je je kinderdoop verloochenen?

3.

DE KINDERDOOP.

In zondag 27 van de Heidelbergse Catechismus staat onder andere:

“..... zo moeten de kinderen ook door de doop, als door het teken des verbonds, der Christelijke kerk ingelijfd en van de kinderen der ongelovigen onderscheiden worden, gelijk in het Oude Verbond of Testament door de besnijdenis geschied is, voor dewelke in het Nieuwe Verbond de doop ingezet is.”

Deze uitleg zegt dus dat de doop in plaats van de besnijdenis is gekomen. Artikel 34 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis zegt het met deze woorden:

“..... dat men de kinderen behoort te dopen en met het merkteken des verbonds te verzegelen, gelijk de kinderkens in Israël besneden werden, op dezelfde beloften, die onze kinderen gedaan zijn... Daarenboven, hetgeen de besnijdenis deed aan het joodse volk, hetzelfde doet de doop aan onze kinderen....”

Met andere woorden: de kinderdoop of besprenkeling is in de plaats gekomen

van de besnijdenis. Dus de besprenkeling van nu geeft alle voorrechten van de besnijdenis van vroeger. Besnijdenis en besprenkeling zijn volgens de Heidelbergse Catechismus en de Nederlandse Geloofsbelijdenis gelijk waardig. De besprenkelde baby's van het Nieuwe Verbond hebben dezelfde voorrechten als de besneden kinderen van het Oude Verbond. De besnijdenis was vroeger een teken dat je in het verbond was opgenomen, de besprenkeling is dat in onze tijd. Besnijdenis is de oude manier, besprenkeling de nieuwe. Als je nu de vraag onderzoekt: **Mag je je kinderdoop verloochenen?**, dan ligt het voor de hand dat je in de Bijbel zoekt of daar uitspraken over in staan. Maar in de Bijbel vinden we geen enkel voorbeeld van een kinderbesprenkeling van de doop van een kind. Dat is toch best een opmerkelijk feit. Vele onderdelen van het Nieuwe Testament zijn pas tientallen jaren na de Pinksterdag geschreven. In die tientallen jaren zullen bij de gelovigen toch best baby's geboren zijn. Toch spreekt de Bijbel nergens over de doop van deze kinderen. Wel wordt op meerdere plaatsen gesproken over de doop van volwassenen, maar hoe het met de baby's ging lezen we nergens. We kunnen dus uit de Bijbel geen enkel voorbeeld aanhalen van een baby die besprenkeld was en zich later liet dopen door onderdompeling, omdat ons nergens wordt verteld welke baby besprenkeld was. Maar omdat besnijdenis en besprenkeling aan

elkaar gelijk gesteld worden, kunnen we natuurlijk ook gaan zoeken naar voorbeelden waaruit blijkt dat besneden kinderen zich later toch lieten dopen door onderdompeling. Met andere woorden: Vinden we in de Bijbel voorbeelden van verbondkinderen die zich later toch lieten dopen?

4. **DE HERE JEZUS.**

Ja, in de Bijbel vinden we voorbeelden van verbondskinderen die zich later toch na belijdenis van hun geloof, lieten dopen door onderdompeling. U moet niet schrikken als we u vertellen dat de Heer Jezus er een van is. De Here Jezus was een verbondskind en liet zich later toch dopen. Laten we samen Zijn leven eens nalopen. De Here Jezus had gelovige ouders. Zijn moeder was uit het geslacht van David en tot haar zegt de engel:

"Wees gegroet, gij begenadigde, de Here is met u." (Luc. 2: 28b)

"Wees niet bevreesd Maria, want gij hebt genade gevonden bij God."
Luc. 2: 30).

Zijn Vader, wij bedoelen dit eerbiedig, was ook gelovig, want Hij was God Zelf. Door de Heilige Geest verwekte Hij in Maria het kindje Jezus. En dit kindje werd in het verbond opgenomen door de besnijdenis want er staat geschreven:

"En toen de acht dagen vervuld waren, zodat zij Hem moesten besnijden, ontving Hij ook de naam Jezus, die door de engel genoemd was, eer Hij in de moederschoot was ontvangen." (Luk.2:21.)

De Here Jezus was dus duidelijk een verbondskind. En dat bevestigde Hij ook in Zijn leven, want er staat van Hem geschreven:

"Het kind groeide op en werd krachtig en het werd vervuld met wijsheid, en de genade Gods was op Hem." (Luc. 2.40)

Op 12 jarige leeftijd sprak Hij in de tempel met de leraren van Israël en zegt tegen zijn ongerust geworden ouders:

"Waarom hebt gij naar Mij gezocht? Wist gij niet dat Ik bezig moet zijn met de dingen mijns Vaders?"
(Luc. 2: 49)

Wat een prachtige geloofsbelijdenis. Als kind al groeide de Here Jezus diep gelovig op. Ja, door Zijn leven bevestigde Hij ook volmaakt de opname in het verbond, want van Hem wordt getuigd dat Hij nooit gezondigd heeft. Hij zou in onze tijd als gelovige zeker aan het avondmaal mogen deelnemen.

Let dus nog even op deze punten:

- Hij had gelovige ouders, nl. de Here God en Maria.
- Door Zijn moeder was Hij een vleeselijke afstammeling van Abraham.

- Op Zijn achtste dag was Hij door de besnijdenis opgenomen in het Verbond.

Nu zouden wij zeggen: Hij ontving de kinderdoop. Door Zijn zondeloze leven heeft Hij de besnijdenis met Zijn leven volkomen waargemaakt en met Zijn woorden menigmaal bevestigd. We zouden in onze tijd zeggen. Hij had de openbare belijdenis van Zijn geloof afgelegd. Zo iemand zou elke kerk dolgraag als lidmaat opnemen en aan het avondmaal toelaten.

5. **DE DOOP VAN DE** **HERE JEZUS.**

Maar wat doet de Here Jezus, wat doet dit zondeloze verbondskind als hij dertig jaar is? Hoor maar eens wat Mattheus verteld: (Mattheus 3:13-15)

“Toen kwam Jezus uit Galilea naar de Jordaan tot Johannes, om Zich door hem te laten dopen. Maar deze trachtte Hem daarvan terug te houden en zeide: Ik heb nodig door U gedoopt te worden en komt Gij tot mij? Jezus echter antwoordde en zeide tot hem: Laat Mij thans geworden, want aldus betaamt het ons alle gerechtigheid te vervullen. Toen liet hij Hem geworden....”

Vele christenen zouden bij het lezen van dit gedeelte eigenlijk met afschuw

vervuld moeten worden. Hier laat een verbondskind zich dopen. De Here Jezus wil de doop van bekering ondergaan terwijl Hij al een verbondskind was en zelfs volkomen zonder zonde! De Here Jezus laat zich hier herdopen of overdopen.

Deed Hij daarmee Zijn ouders geen verdriet? Laten we eens luisteren naar Zijn Vader, die notabene de besnijdenis Zelf heeft ingesteld:

“Terstond nadat Jezus gedoopt was, steeg Hij op uit het water. En zie, de hemelen openden zich, en hij zag de Geest Gods nederdalen als een duif en op Hem komen. En zie, een stem uit de hemelen zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb.” Mattheus 3:16, 17

Wel, dat is toch bepaald geen negatief getuigenis van Zijn hemelse Vader. De hemelse Vader keurt de doop van dit verbondskind goed. En gedurende het hele leven van de Here Jezus zien we, dat zijn hemelse Vader achter Hem staat.

Maar de Here Jezus liet het niet bij de doop van Hemzelf. Hij koos discipelen en liet toe dat deze ook mensen gingen dopen, net zoals Johannes de Doper deed. Met instemming van de Here Jezus werkten zij eraan mee dat de verbondskinderen de doop tot bekering ondergingen. En dit was echt een doop voor oprechte mensen. Voor verbondskinderen. We lezen zelfs dat Johannes de Doper bepaalde verbondskinderen weigerde te dopen omdat zij niet

oprecht genoeg waren. We lezen dat bv. in het evangelie van Lukas met deze woorden:

“Hij sprak dan tot de scharen, die uitliepen om zich door hem te laten dopen: Adderengebroad, wie heeft u een wenk gegeven om de komende toorn te ontgaan? Brengt dan vruchten voort, die aan de bekering beantwoorden.” Lukas 3:7,8

Uit deze woorden blijkt dus duidelijk dat je bekeerd moet zijn voor je gedoopt mocht worden. Ja, je moest eerst aan je leven laten zien dat het ernst was met je bekering.

Johannes de Doper vertelt ons dat hij de opdracht om mensen te dopen van God zelf ontvangen heeft. Het was dus God zelf die een doop instelde voor verbondskinderen die zich wilde bekeren.....

En nu blijft het nog niet eens bij deze doop voor verbondskinderen. Vlak voor dat de Here de aarde gaat verlaten geeft Hij zijn discipelen de opdracht om een nieuwe doop uit te voeren. We lezen de instelling van deze nieuwe doop aan het eind van het evangelie van Mattheus:

“Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb.” Matth. 28:19

Voor de gelovige die meent dat hij door de besnijdenis of de bespreuking tot een verbondskind is geworden, wordt het nu toch echt een onbegrijpelijke zaak. Deze doop is alleen maar voor hen die een discipelen van de Here Jezus zijn geworden. Hen, die discipelen dus, moeten zij dopen. Uit deze uitspraak van de Here blijkt verder dat het ook een doop voor Israël was, want er wordt gesproken over “alle volken”.

We zetten het nog eens op een rijtje:

- De Here had gelovige ouders.
- Hij was door de besnijdenis opgenomen in het verbond.
- Zijn hele leven was een openbare belijdenis van het geloof.
- Als verbondskind liet Hij zich onderdompelen door Joh. de Doper.
- Hij zegt daarbij dat de mensen zo Gods wil moeten doen.
- Zijn hemelse Vader verbindt Zijn goedkeuring aan de doop van Zijn Zoon.
- Hij laat daarna Zijn discipelen ook verbondskinderen dopen.
- Aan het einde van Zijn leven stelt Hij zelf een nieuwe dop in. Voor die doop moet je eerst een discipel van Hem geworden zijn.

Op de Pinksterdag doen de discipelen dat dan ook, vlak na de uitstorting van de Heilige Geest. Als Petrus zijn korte prediking beëindigd heeft, vragen de omstanders wat ze moeten doen om ook die Heilige Geest te mogen ontvangen.

En dan zegt Petrus dit:

“Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.”

Hand. 2:38

Dat is duidelijke taal. Je moet je eerst bekeren en dan mag je je laten dopen. En laten we nu bedenken dat Petrus het weer tegen verbondskinderen heeft! Hij sprak immers tot besneden mannen. In onze tijd zouden we zeggen: Hij sprak tot besprenkelde mensen. Hij zegt dat besprenkelde gelovigen zich moeten laten dopen nadat ze zich bekeerd hebben. Ook in de Evangeliegemeente “Oase” dopen we alleen maar mensen die zich bekeerd hebben. Alleen zij die getuigen dat zij een discipel van de Here Jezus zijn geworden. We dopen hen in de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Men noemt het ook wel de doop in de Naam van Jezus. Om haar te onderscheiden van het besprenkelen van baby’s noemen we haar de doop van gelovigen. Wij denken dat we kijkend naar het leven van de Here Jezus deze conclusie kunnen trekken.....

Als je kinderdoop zou kunnen verloothen, dan heeft de Here Jezus dat in ieder geval heel duidelijk gedaan. Eerst door Zichzelf door Johannes de Doper te laten dopen en vervolgens door er aan mee te werken

dat ook zijn discipelen verbondskinderen gingen dopen.

6. DE DOOP VAN PAULUS

In de tweede plaats willen we spreken over de doop van Paulus.

Aan de Corinthiers schrijft hij :

- Ik ben een Hebreër,
- Ik ben een Israëliet,
- Ik ben nageslacht van Abraham (2 Cor. 11:22)

En aan de Filippenzen schrijft hij:

“Besneden ten achtsten dage, uit het volk Israël, van de stam Benjamin, een Hebreër uit de Hebreëen, naar de wet een Farizeër, naar mijn ijver een vervolger van de gemeente, naar de gerechtigheid der wet onberispelijk.” (Fil. 3:6)

Ja Paulus was dus vleselijk nageslacht van Abraham. Zijn ouders geloofden in het verbond. Hij was besneden en zo in het verbond opgenomen. En zijn leven was een openbare belijdenis van het geloof. En toch laat ook dit verbondskind zich dopen.... Lees maar in Hand. 22:16 waar Ananias tot hem zegt:

“En nu, wat aarzelt gij nog? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen, onder aanroeping van zijn naam.”

Toen het verbondskind Paulus de Here Jezus had ontmoet, liet hij zich dopen.

In de brief aan de Romeinen heeft hij een prachtige uitleg van de doop neergelegd, nl. in het zesde hoofdstuk daarvan. En dat de Here God er het mee eens was dat hij zich had laten dopen, zien we aan heel het leven van Paulus.

Opnieuw dus een groot man van God die zich naar de begrippen van veel gelovigen uit onze tijd laat overdopen. Die zijn kinderdoop, zijn inlijving in het verbond, verloochent.

7. SCHOKKENDE TEKSTEN.

Wij hebben u reeds uit de Heidelbergse Catechismus en de Nederlandse Geloofsbelijdenis voorgelezen, dat de besprenkeling dezelfde waarde zou hebben als de besnijdenis.

Als u daar achter staat, dan bevat de Bijbel toch wel een aantal zeer schokkende uitspraken voor u. Laten we samen bv. eens een stukje gaan lezen van de brief van Paulus aan de Filippenzen. In het derde hoofdstuk begin ik bij vers 4 te lezen:

"Ofschoon ik voor mij wel reden zou hebben om ook op vlees vertrouwen te stellen. Indien een ander meent op vlees te kunnen vertrouwen, ik nog meer., besneden ten achtste dage, uit het volk Israël, van de stam Benjamin, een Hebreëer uit de

Hebreëen, naar de wet een Farizeeër, naar mijn ijver een vervolger van de gemeente, naar de gerechtigheid der wet onberispelijk. Maar alles wat mij winst was, heb ik om Christus wil schade geacht. Voorzeker, ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Here, dat alles te boven gaat. Om zijnentwil heb ik dit alles prijsgegeven en houd het voor vuilnis, opdat ik Christus moge winnen....."

Wat zegt Paulus dus van zijn besnijdenis? Hij acht het schade. Hij heeft het prijsgegeven. Hij houdt het voor vuilnis. Nu lees ik u toch nog even voor wat artikel 34 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis zegt over de besprenkeling:

"Daarenboven, hetgeen de besnijdenis deed aan het joodse volk, hetzelfde doet de doop aan onze kinderen.."

De besprenkeling doet dus nu wat de besnijdenis vroeger deed. En wat zegt Paulus van die vroegere besnijdenis? Ik acht het schadelijk. Ik geef het prijs. Voor mij is het vuilnis. Dat zijn toch opmerkelijke uitspraken. Hij verwerpt zijn besnijdenis en daarmee voor onze tijd ook de besprenkeling die dezelfde waarde zou hebben. Wat een krachtige woorden van een man die zo dicht bij de Here leefde. De inlijving van kinderen tot het verbond door besnijdenis of besprenkeling is vuilnis, is schadelijk. Je moet het om Jezus wil prijsgeven. Toen Paulus de Here Jezus

had ontmoet zag hij in dat zijn besnijdenis geen enkele waarde had. Hij wilde eeuwig leven hebben door het geloof in de Here Jezus. Hij aanvaardde de Here als Verlosser en liet zich na deze bekering dopen. Kijk eens wat een keiharde woorden Paulus spreekt tot hen die zeggen dat de besnijdenis of voor onze tijd de besprenkeling, van waarde is voor de opname in het Nieuwe Verbond:

"Let op de honden, let op de slechte arbeiders, let op de versnijdenis." (Fil.3:2)

Als je deze uitspraken leest, begrijp je niet hoe men in onze tijd kan zeggen dat de besprenkeling dezelfde beloften geeft als de besnijdenis. Goed, Paulus zegt dus dat de besnijdenis of de besprenkeling van geen enkele waarde is, ja zelfs schadelijk voor het geloof in de Here Jezus. Je gaat er immers door denken: Ik ben besprenkeld, ik ben een verbondskind, met mij zit het wel goed. Nou, de Bijbel leert heel andere dingen en daarom is Paulus ook zo fel. Natuurlijk zegt Paulus ook wat wel van belang is. We lezen dat in vers 3 van het derde hoofdstuk van de brief aan de Filippenzen:

"Want wij zijn de besnijdenis, die door de Geest Gods Hem dienen, die in Christus Jezus roemen en niet op vlees vertrouwen."

Om eeuwig leven te hebben moet je door de Heilige Geest Christus dienen en in Hem roemen.

We moeten Jezus dienen. En wat sprak de Here ook al weer volgens het laatste hoofdstuk van Mattheus: Je moet een discipel worden, dan moet je je laten dopen in de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest en daarna moet je alles gaan onderhouden wat ik heb geboden. Ook in zijn brief aan de Galaten schrijft Paulus dat de besnijdenis van geen enkele waarde is. In Galaten 6:14 en 15 staat:

"Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus, door wie de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld. Want besneden zijn of niet besneden zijn betekent niets, maar of men een nieuwe schepping is."

Vertaald naar de Nederlandse Geloofsbelijdenis staat er dus:

Besprenkeld zijn of niet besprenkeld zijn betekent niets. Het gaat erom of je een nieuwe schepping bent.

De Bijbel vertelt hoe je een nieuwe schepping kunt worden. Petrus vertelde dat aan de mensen om hem heen met de woorden:

"Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen..." Hand. 2:38

Wij horen regelmatig dat wij, mensen van de Evangeliegemeente "Oase" zulke blijmoedige mensen zijn. Dat klopt en daarvoor roemen wij de Here.

Hij heeft ons Zijn Heilige Geest gegeven waardoor wij met blijdschap zijn vervuld. Heeft de Here ons niet zelf Zijn vrede beloofd? Wel wij hebben die. En die vrede en blijdschap is er ook voor u. Maar dan moet u niet blijven steunen op uw besprenkeling, die volgens Paulus geen enkele waarde heeft U moet gaan doen wat de Here Jezus zegt: Als discipelen moet u zich laten dopen. U moet doen wat Petrus sprak. U bekeren en u laten dopen. U moet gewoon doen wat Paulus deed: U laten dopen.

8. TOT SLOT.

Zelf zijn verscheidene van ons vroeger ook door onze ouders als baby in de kerk gebracht en besprenkeld. Zo drukten zij het verlangen uit dat wij eeuwig leven zou ontvangen. Immers wij ontvingen onze kinderen van Hem en waren voor hen verantwoordelijk. Veel later ontdekten wij hetgeen hierboven is beschreven. Dat door de bekering en de daarop volgende doop God Zijn Heilige Geest schenkt. De Geest welke tot gebed en het lezen van Gods Woord drijft. Echt een levend geloof.

Net als Paulus moeten wij nu erkennen dat de besprenkeling geen enkele waarde heeft, sterker nog dat het ons op een dwaalspoor bracht in ons denken en besef wat onze eeuwige redding betreft. Wij zijn toen niet teruggegaan naar de kerkenraad om onze vroegere besprenkeling te laten

schrappen. Paulus zegt dat je dat niet hoeft te doen. We lezen dat in 1 Cor. 7:18-19:

“Is iemand als besnedene geroepen, hij late het niet verhelpen; is iemand als onbesnedene geroepen, hij late zich niet besnijden. Want besneden zijn betekent niets, en onbesneden zijn betekent niets, maar wel *het houden van Gods geboden.*”

Wij vertalen het weer volgens art. 34 van de Ned.. Geloofsbelijdenis:

“Is iemand als besprenkelde geroepen, hij late het niet verhelpen. Is iemand als onbesprenkelde geroepen, hij late zich niet besprenkelen. Je gaat Gods geboden onderhouden.”

Wel, wat zijn Gods geboden? Je moet een discipel van de Here Jezus worden. Je moet je laten dopen en dan gaan doen wat de Here geleerd heeft.

Nou nog even terug naar de vraag die we elkaar aan het begin gesteld hebben

Mag je je kinderdoop verloochenen?

Wij willen de vraag nu met een duidelijk “Ja” beantwoorden. De Here stelt Zelf de doop in voor alle volken, dus ook voor het volk van de verbondskinderen. Petrus roept verbondskinderen op om zich te laten dopen en Paulus doet dat ook al. Paulus veroordeelt krachtig de handelingen baby's. Hij verwerpt de besnijdenis en daarmee ook de besprenkeling waaraan dezelfde beloften verbonden zouden zijn.